

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ Ιον—ΑΡΙΘ. 6

Σάββατον 9 Φεβρουαρίου

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΛΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δραχ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 5.—
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ > > 15.— > > 8.—

Γίνονται δεκταὶ καὶ μηνιαῖαι συνδρομαὶ
ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΕΛΛΗ ΑΠΟΚΡΗΑ

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

6 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ Κρυφή ἀγάπη

Ἐστάθη ὁρθία λίγη ὥρα ἐνατενίζουσα μὲ τὸ ἴδιο μελαγχολικὸν βλέμμα τὸ ἀπειρον...

Ἐκάθησε... Ἐσώθη ἔπειτα ἕως τὸ χεῖλος τοῦ βράχου ἐστήριξε τὸ κεφάλι της...

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἥλιος εἶχε δύση καὶ οἱ πρῶτες βραδυνές σκιές ἐσκοτείνιζαν τὰ νερά...

Καὶ ὅταν οἱ δροσερὲς σταγόνες ἐφθάναν ἕως τὸ πρόσωπόν της, ἡ Μαρία - Στέλλα ἠσθάνετο μίαν γλυκεῖαν φρικίαν...

Ἡ μεγαλειώδης καὶ ἠχηρὰ μουσικὴ τῶν κυμάτων τῆς ἔκανε μίαν παράξενη ἐντύπωσιν ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Πρῶτη φορά ἐνόμισε πῶς ἄκουγε τὴν ὑποβλητικὴ αὐτῆ μουσικῆ, ποὺ μίλουσε κατ' εὐθέταν...

Μέσα στὴν ἀθῶα ὁμῶς ἄγνοιά της δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τί ἦτον ἐκεῖνο ποὺ ἠσθάνετο...

Ὁ δροσερὸς ἀγέρας, ποὺ ἔκανε ν' ἀνασαλεύουν γύρω της τὰ ἀγριόχορτα, ἐχάιδεκε ἀπαλάττατα...

Καὶ ὅταν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἐρωτικὴν ἔκστασιν οἱ πεταχτές νότες μιᾶς τρελλῆς κανσονέτας...

Ὁ δὲν ἀντίκρουσμά του ἠσθάνθη τὴν καρδιά της νὰ σκιρτᾷ. Ἡ ἀναπνοή της ἐγένετο δύσκολη...

Ἐκείνη τὴν ἰδέαν ἐπέβλεπε εἰς ταχεῖς ἀνάκτους κινήσεις. Τὰ μάτια της ἐκλεισθήσαν...

Καὶ τὸ τραγοῦδι ἔλεγε: Ἡ κόρη πάνω ἀπὸ τὸ βράχο - οὐδὲν πούλι μονάχου στήν νύχτα...

Ἡ κόρη πάνω ἀπὸ τὸ βράχο - οὐδὲν πούλι μονάχου στήν νύχτα...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

II Κ' ἀπ' τὴν ξενητεία ξηκινᾷται καὶ πάσει τὸ χρυσὸ τ' ἀγέρι - σὴν γλυκεῖα τὴν κόρη...

III Ὁ βράχος ἐπου καρτεροῦσε κι' ἐπου τραγουδοῦσε τὸν ἔρωτά της ἢ κοπέλλια, Ὁ βράχος εἶνε στοιχειωμένος - κι' εἶνε μαγεμμένος...

IV Ἡ μοῖρα ἕνα βράδυ φέρνει τὸ χρυσὸ τ' ἀγέρι - ποῦ λατρεύει ἡ κόρη...

Ὁ βοσκὸς συνώδευε τὸ τραγοῦδι μὲ τὴν κιθάρα του. Ἡ φωνὴ της, ποὺ οὐδὲν χεῖμαρρος ἐξώρμα ἀπὸ τὰ στήθη...

Καὶ μέσα στὴν ἔκστασιν αὐτῆς ἐνόμισε ὅτι ἄκουγε τῆς Νεράιδης καὶ τῆς Σειρήνης νὰ τὴν καλοῦν νὰ πάη κοντά τους...

Καὶ τῆς ἀκούει ἀκόμα νὰ τῆς λένε: Ἐλα ξανθὴ ψαροπούλα... Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

Ὁ μῦθος, τὸ χρυσό μου ταῖρι - φέρο μὲ τ' ἀγέρι σὴν διασπασμένη μου ἀγκαλιά...

Τὰ Ραβασακία τοῦ Μητρούση.

Πιρδίκω μ' π'λί μ', Πού νά στά λῆου κι ποῦ νά στά μουλουγάου. Μιγαλεῖα, λιεβιντιές...

εἶπῃ κινηματογράφου; Ἄμ' ποῦ νά τὸν ξέρ'ς οὐδὲν ἔχω...

Ἄμ' ποῦ νά τὸν ξέρ'ς οὐδὲν ἔχω κι' ἐστὺν ἡμεῖς, οὐρὲ μουρουλούκειον; Δὲν ξέρ'ς τί θά...

Τὶ τρέξ' οὐρὲ; λῆου κι πιτέχ'κα ἀπάν'. Κάτσι κάτ', κύριους, φώναζαν ἀπὸ πῖσου.

Ἦκατα κι' εἶπα μέσα μ' μὴ λάξ' κι' ἦρθι κανένα ἀρεόπλανο κι γιὰ ταῦτον ἐσβυσαν τὰ φῶτα...

Τὶ σάφτιζε, οὐρὲ, τοῦ πιδὶ, κι τοῦ δέγγ'ς ἐστὸ γιὰ σὴν παλησοῦ κλου; Τ'λίεου. Ὁ χουρουφύλακας μ' ἀγριουκῦτταξι ἀπ' τοῦ πανί...

Ἄϊ στ' μάνας, οὐρὲ ἔρμου, τ'λίεου κι νάχ'ς χάρη στοῦ Μητροῦς. Κά-κά-κά τὰ γέλια ἢ καπιλλοῦ ἀπ' καθόνταν δίπλα μ'.

Δὲν ξέρ'ς, Πιρδίκου μ', τὶ ἀθεϊόφουβες εἶνε ἰδῶ οἱ γ'ναίκες. Μονάχα ἕνα καλὸ ἔχ'νι ἀπ' εἶνι οὐδὲν ὁμιουρφες, κι' ὄχ' σὴν κι' ἰσέ-να ἀπ' ἄμα σὶ γλιέπ' ἀνθρωπους...

Παρακαλοῦνται ὅσοι ζητοῦν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομητῶς νὰ μᾶς ὀρίζουν καὶ ἀπὸ ποζονάρει-μὸν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὸ φύλλον.

ΕΡΥΘΡΑ ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥ

Ἐγὼ τὸ πίνω καὶ τὸ λέω γίνουμε στουπὶ κι' ἄμα μοῦ πῆ κανένας τίποτα κάνω ἀπεργία φῆ καὶ πῆ...

Ὁ Μπολεβετικός

Τα καλύτερα διηγήματα Ο ΑΟΜΜΑΤΟΣ (Του Καρούλ Μαντέ)

Ενώ εκείνη, για πρώτη φορά, ήταν έτοιμη, να αποκοιμηθεί στην αγκαλιά του φαινομένου...

Λοιπόν, συνέβη νύχθη στην πόλη ένας γιος, σε κάθε γωνία του κόσμου...

ΓΙΑΝΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΟΙ ΔΥΟ ΟΙ ΔΥΟ

ΜΑΡΙΑ!!! Ω! αγαπημένη μου Μαρία! με τα καστανά, τα λαμπερά και καθαρά μάτια σου...

Ο ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΣ * Στραβό το κασέτο, στο στόμα το «σέτο» με πόσο χωρεί...

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ Πλάσμα μου αϊθέριο αφάνταστο, που δόκμα σε' όνειρό μου...

ΤΟ ΞΕΡΩ Τό ξέρω πως δε μ' αγαπείς, αφού πλάστη παρθένα γι' αυτό κ' εγώ ανέλεπστηκα...

Πρέσει να ζεύρετε όστι: Ο άνδρας συχνά βαριέται την αγάπη, ή γυναίκα ποτέ δε βαριέται παρά τον έρωτα...

ΤΕΧΛΙΜΕΝΗ (Μετ' άφάτου βλήσως αγγέλλομεν εις τούς αναγνώστας μας...

Και όλιγος όνειροκρίτης * Αν ίδιθη στον ύπνο σας ότι παρ' αθή ή άνακοχή έτοιμασθήτε να δεχθήτε την πεθερά σας...

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΣΦΥΡΙΓΜΑ ΚΑΙ ΓΕΛΙΟ Είς τό παιγνίδι αυτό λαμβάνουν μέρος και κυρία άν θέλουν...

Χωρίς κάλτσα Χωρίς κόπον ήμπορεί να προβλέψη κανείς ότι διαρκούντος τού ετους θα επικρατήση ή μόδα να έχουν οι γυναίκες γυμνά τό πόδια...

Εξοφλα και ρουτά * Η σύζυγος.—Είλε στιγμές που επιθυμώ να ήμουν άνδρας. Ο σύζυγος.—Πότε; Η σύζυγος.—Όταν περνώ έξω από ένα καταλάλιου και σκεπτόμαι πόσο ευτυχ ή θα ήκανα τη γυναίκα μου...

Καλλιτεχνικά (Τα μάτια) Τό όργανο του σώματος, που παίξει τον σπουδαιότερο ρόλο στην έμμορφή τού προσώπου μας...

ΕΦΥΓΕΣ * Έργους και μ' άφρητες έξημο και μόνο και κλαίο άμα βλέπω τη πρώτη μας φωνή...

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

Μελαζὸ δύο σορὸ ὠραίων

Τὸ τηλέφωνο

Ντρίν... ντρίν... τὸ τηλέφωνο
ντρίν... ντρίν... ὀλοεῖα
καὶ ὄλοι ἀπὸ μένα
ζητο νε γραμμὴ
— Ἐμπρὸς κέντρον, δόστε μου...
— Ἄλλο... τ' εἶν' αὐτοῦ;
— Μαζέλ... πρὸς Θεοῦ...
— Μπαρντόν, μιὰ στιγμή...

Κι' ἐγὼ πάντα πρόθυμη
ἀκούω καὶ δίνω
καὶ τοῦτο καὶ κείνο
— ντρίν... ντρίν... διαρκῶς —
κι ἀκούω γλυκόλογα
καὶ πέρνω φιλάκια
καὶ δίνω φιλάκια
τηλεφωνικῶς

Μ' ἂν τύχη
ἀνεπίμογη
νά εἶνε καμμία
καὶ θέλη μὲ βία
γραμμὴ παρευθὺς
τά νεύρα μὲ πιάνουνε
καὶ τότε κυρία,
χτυπᾷς ὦρα μιὰ
ἂν δὲ βαρεθῆς.

Ἡ τηλεφωνήτρια

— Εἶνε δουλειὰ αὐτὴ... νὰ μὴ μῆς ἀφήνουνε νὰ βάλομε μᾶσκα;
— Σωστά... Δὲν ἔχουμε δηλαδὴ κι' ἐμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ κρύ-
ψουμε μιὰ φορὰ τὸ χρόνο τὴν ἀσχημιά μας;

Ἐδοῦλος τοῦ Θεοῦ

Μία δοῦλα
νοστιμοῦλα
παχουλοῦλα,
καστανοῦλα
τὴν συνήτησε
προχτές.
Μαγουλάκια
γιὰ φιλάκια
καὶ σιγηλάκια
καὶ γαμπάκια...
Θεοκόματος!
ποῦ λές.

Πλησιῶσω,
τὴν κυττάζω
τὴ θανμάζω,
τῆς φωνάζω
καὶ τῆς λέω:
— Πές μου ποῦ
τόσες βοήκες
πολλὲς γλυκὲς,
Πιστὲ Δοῦλε
τοῦ Θεοῦ;

Μὲ κυττάει
ἀπὸ τὸ πλάι
κι' ἀρχινάει
νά μου γελᾷ
καὶ μοῦ λέει:
— Γιατί ρωτᾷς;
— Χι!... γιατί' εἶμαι
Ὁ μασκαρᾶς

Ἡ ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ

(Εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἡ συνεργάτις μας Γραφο-
λόγος θὰ ἐπεξηγήει ἐκ τῆς γραφῆς τὸν χαρακτήρα
τῶν ἰσοτετινομένων πρὸς αὐτὴν ἀναγνωστῶν καὶ ἀ-
ναγνωστῶν. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρέπει νὰ συνοδεύων-
ται ὑπὸ δύο δραχμῶν, ὡς ἀπέναντον τοῦ χρόνου τὸν ὁ-
ποῖον θὰ καταλαμβάνῃ ἡ ἀπάντησις. Πρὸς ἀποφυγὴν
παραξηγήσεων δὲν θὰ δίδονται ἀπαντήσεις παρὰ εἰς
τοὺς ὑπὸ ψευδώνυμον ἀποτετινομένους πρὸς τὴν Γ ρ α-
φ ο λ ὄ γ ο ν.)

V. M. — Κακὴ, πῶς ἠμπόρεσες νὰ φαντα-
σθῆς ὅτι θὰ ἐλάμβανα τὸ γράμμα σου καὶ δὲν
θὰ σοῦ ἀπαντοῦσα καὶ μάλιστα προκειμένου
γιὰ μιὰ δεσποινίδα, τὸσον λεπτὴ, ὅσον σύ.
Ἄλλὰ, τί σοῦ φταίω ἐγὼ; Ἄλλο γράμμα σου
ἐκτὸς τοῦ τελευταίου δὲν ἔλαβα. Πῶς ἤθελες
νά σοῦ ἀπαντήσω; Ὅπωςδήποτε γιὰ νὰ μὴ
κλαῖς καὶ χαλάσῃς τὰ ματάκια σου, ποῦ φε-
γοβολοῦν παράξενα καὶ λιγώνουν ὅταν γελᾷς,
σοῦ ἀπαντῶ, ἀλλὰ γιὰ νὰ σοῦ τὰ ψάλλω λι-
γάκι. Εἶσαι τρομερὰ ἀνεπίμογη, νευρική, πει-
σματάρᾳ καὶ γκρινιάρᾳ. Ὅταν θυμῶνῃς δὲν
μπορεῖς νὰ σκεφθῆς λογικὰ καὶ πολλὰς φορὰς
ἐκλαψες ἀπὸ θυμῷ. Θέλεις νὰ φανῆς ψυχραι-
μος καὶ εὐγενικὴ εἰς τοὺς τρόπους, γιατίι κατὰ
βάθος εἶσαι εὐγενικὴ ψυχὴ. μὰ πολλὰς φορὰς
δὲν τὸ κατορθώνεις, γιατίι εἶσαι πολὺ νευρική
καὶ πολὺ εἰλικρινής. Μορφομένη πολὺ. Τὸ
ψευδώνυμο ποῦ ἐδιάρξες σοῦ ἀρμόζει, γιατίι
εἶνε πρᾶγματι ἀνεξιχνίαστος ὁ ὀστερικὸς καὶ
βαθὺς χαρακτήρ σου.

Ἰππότην Καπεστάν. — Δράμαν. — Εἶσθε

νέα καὶ ὠραία ἀλλὰ ἔχετε καὶ μουστάκια, καὶ
ἂν δὲν ἐξυριζόσαστε, θὰ εἴχατε καὶ γένεια.
Δὲν ἔξρω γιατίι, ὅπωςδήποτε εἶνε ἀναμφισβή-
τητον ὅτι μένετε διαρκῶς κλεισμένοι κάπου,
στὸ σπίτι σας, στὸ γραφεῖό σας, στὸ κατά-
στημά σας καὶ γι' αὐτὸ ἔκ φύσεως εὐθυμία
σας ξεσπᾷ ὀρεινικὰ, ὅταν βρῆ εὐκαιρίαν.
Πολὺ προσεκτικὸς, καθαρὸς καὶ τακτικὸς,
ἔχετε κάποιον ἐπάγγελμα ποῦ ἀπαιτεῖ ὀλ' αὐτὰ
τὰ προσόντα. Τί ἄλλο θέλετε νὰ σᾶς πῶ; Εἶ-
σθε ἔξυπνος καὶ γεμάτος ζωὴ καὶ ὑγίειαν. Συ-
χνὰ μαζεύονται οἱ φίλοι σας κοντὰ σας καὶ
ἀρχίζει ἕνα ἀτελείωτο εὐθυμο κουτσομπολιό.
Ἰκανοποιεῖσθε ἐπαρκῶς διὰ τὰ χρεῖα γραμμα-
τέως ποῦ ἐκτελεῖτε παρὰ τῷ κ Μαύρῳ ὁ ὁ-
ποῖος δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ σᾶς; Ὑπο-
θέτω ν' ἀρχοῦν αὐτὰ καὶ γιὰ τοὺς δύο σας.

Οἱ Διαγωνισμοὶ τοῦ Ἰανουαρίου

Αἱ λύσεις τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Ἰανουα-
ρίου γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Φεβρουα-
ρίου. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ὀρισθῇ ἡ
ἡμέρα τῆς κληρώσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν δύ-
νανται νὰ παραστοῦν ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνω-
στῶν μας ἐπιθυμοῦν. Τὸ χρυσοῦν ὄρολόγιον
θὰ παραμῆνῃ ἐκτεθειμένον εἰς τὰς προδη-
κας τοῦ καταστήματος, κ. Κόνσολα Ἐρμού
88 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως.

Εἰς τὴν κλήρωσιν θὰ λάβουν μέρος μόνον
ὅσοι θὰ στείλουν λύσεις ὀρθὰς ὄλων τῶν θε-
μάτων ἐκτὸς τοῦ δού.

Ἐγκρίσεις Ψευδωνυμῶν

(Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κλή-
ρωσιν τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ ψευδώνυμον, πρέπει ἀπαρατή-
τως νὰ ἔχουν ἐκ τῶν προτέρων ἐγκρίσιν τὸ ψευδώνυ-
μόν των. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρὸς τὴν «Σφαῖραν»,
πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μίας δραχμῆς, ἢ δὲ ἐγκρι-
σίς των θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ ἕν ἔτος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ
«Σφαῖρα» πρέπει νὰ κατέχῃ τὸ πραγματικὸν ὄνομα
καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ψευδωνυμοῦχων.)

- Ἐνεκρίθησαν τὰ ψευδώνυμα
- «Ἀρχὼν τοῦ κόσμου», «Τὸ ἄνθος τοῦ Λειμῶνος», «Περιπλανώμενος Ὀδυσσεύς», «Ἰρμα», «Ἀηδὼν τοῦ Βοσπόρου», «Ἀῦρα Φιλήρου», «Νυκτερινὸς Διαβάτης», «Ἐρυνθρὸς Λέων», «Διαβολεμένο τραῖνον», «Δασόβιος», «Μαργαριτένο Στεφάνι», «Γλυκὸ Χαμόγελο», «Ἰουλιέττα», «Ρωμαῖος Α.», «Goeur meurtri», «Ἰππότης Καπεστάν», «Πίπης Δάν», «Ἀγατέλλουσα Εὐτχνία», «Γιῶργος Ἀργής», «Φρέντος», «Γκιῶνης», «Φοῖβος», «Μαργαρένο Γιούλι», «Τηνέλλα».

Ἄριθ. 6

Δελτίον μετοχῆς εἰς τὰ κέρδη
Σάββατον, 9η Φεβρουαρίου 1919

Ὄνοματεπώνυμον.....

Διεύθυνσις.....